

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (пети състав)

20 юни 2019 година *

„Преюдициално запитване — Обща външна политика и политика на сигурност — Борба с тероризма — Ограничителни мерки, приети спрямо определени лица и образувания — Замразяване на средства — Обща позиция 2001/931/ОВППС — Член 1, параграфи 4 и 6 — Регламент (ЕО) № 2580/2001 — Член 2, параграф 3 — Решение на Съвета за подновяване на включването на дадена организация в списъка на лицата, групите и образуванията, участващи в извършването на терористични действия — Валидност“

По дело C-458/15

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Landgericht Saarbrücken (Регионален съд Заарбрюкен, Германия) с акт от 21 август 2015 г., постъпил в Съда на 28 август 2015 г., в рамките на наказателно производство срещу

К.Р.,

СЪДЪТ (пети състав),

състоящ се от: К. Lenaerts, председател на Съда, изпълняващ функцията на председател на пети състав, F. Biltgen (докладчик), и С. Vajda, съдии,

генерален адвокат: E. Sharpston,

секретар: D. Dittert, началник-отдел,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 12 септември 2018 г.,

като има предвид становищата, представени:

- за К.Р., от A. Golzem и A. Nagler, Rechtsanwälte,
- за Съвета на Европейския съюз, от B. Driessen и J.-P. Nix, в качеството на представители,
- за Европейската комисия, от T. Ramoroulos и F. Erlbacher, в качеството на представители,

след изслушване на заключението на генералния адвокат в съдебното заседание от 24 януари 2019 г.,

постанови настоящото

* Език на производството: немски.

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до валидността на:

- Решение 2007/445/ЕО на Съвета от 28 юни 2007 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на Решения 2006/379/ЕО и 2006/1008/ЕО (ОВ L 169, 2007 г., стр. 58),
- Решение 2007/868/ЕО на Съвета от 20 декември 2007 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на Решение 2007/445/ЕО (ОВ L 340, 2007 г., стр. 100),
- Решение 2008/583/ЕО на Съвета от 15 юли 2008 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на Решение 2007/868/ЕО (ОВ L 188, 2008 г., стр. 21),
- Решение 2009/62/ЕО на Съвета от 26 януари 2009 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на Решение 2008/583/ЕО (ОВ L 23, 2009 г., стр. 25), и
- Регламент (ЕО) № 501/2009 на Съвета от 15 юни 2009 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на Решение 2009/62/ЕО (ОВ L 151, 2009 г., стр. 14)

в частта, с която организацията Liberation Tigers of Tamil Eelam („Тигри за освобождение на Тамил Илам“, наричана по нататък „LTTE“) е оставена в списъка по член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 на Съвета от 27 декември 2001 година относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания (ОВ L 344, 2001 г., стр. 70; Специално издание на български език, 2007 г., глава 18, том 1, стр. 169).

2 Запитването е отправено в рамките на наказателно производство, възбудено срещу К.Р. за предполагаеми престъпления във връзка с предоставянето на средства на LTTE в периода от 11 август 2007 г. до 27 ноември 2009 г.

Правна уредба

Международното право

3 На 28 септември 2001 г. Съветът за сигурност на Обединените нации приема Резолюция 1373(2001), регламентираща широкообхватните стратегии за борба с тероризма, и по-специално борбата с финансирането на тероризма. Параграф 1, буква с) от тази резолюция предвижда по-специално че всички държави замразяват незабавно средствата и другите финансови активи или икономически ресурси на лицата, които извършват или възнамеряват да извършат терористични действия, или подпомагат или участват в такива действия, на образуванията, притежавани или контролирани от такива лица, и на лицата и образуванията, действащи от името или под ръководството на такива лица и образувания.

- 4 Посочената резолюция не съдържа списък на лицата, спрямо които трябва да се прилагат тези ограничителни мерки.

Правото на Съюза

Обща позиция 2001/931/ОВППС

- 5 В изпълнение на Резолюция 1373 (2001) на Съвета за сигурност на обединените нации, Съветът на Европейския съюз приема на 27 декември 2001 г. Обща позиция 2001/931/ОВППС за прилагането на специални мерки за борба с тероризма (ОВ L 344, 2001 г., стр. 93; Специално издание на български език, 2007 г., глава 18, том 1, стр. 179).
- 6 Член 1 от тази обща позиция гласи:

„1. Настоящата обща позиция се прилага в съответствие с разпоредбите на следващите членове към лицата, групите и [образуванията], участващи в извършването на терористични действия, изброени в приложението.

[...]

4. Списъкът в приложението се изготвя на базата на прецизна информация или материал в съответното дело, [от които е видно], че е взето решение от компетентните органи по отношение на засегнатите лица, групи или обр[а]зувания, независимо дали това [се отнася до решение за] възбуждането на разследвания или преследване [...] на терористично действие, опит да се извърши, участва или подпомогне такова действие [...] основан[о] на сериозни и достоверни доказателства или улики, или [до] присъда за такива [деяния]. Лицата, групите, или об[разуванията], определени от Съвета за сигурност на обединените нации като свързани с тероризма или срещу които е разпоредено налагането на санкции, могат да бъдат включени в този списък.

За целите на настоящия параграф „компетент[ен орган]“ означава съдеб[ен орган, или ако], съдебн[ите органи не са компетентни] в областта, попадаща в обхвата на настоящия параграф, [еквивалентен на тях орган] в тази област.

[...]

6. Имената на лицата и образуванията в списъка от приложението се преглеждат през определени интервали от време и поне веднъж на всеки шест месеца, за да се гарантира, че съществуват основания да бъдат [оставени] в списъка“.

- 7 Към Обща позиция 2001/931 е приложен списък, озаглавен „Първи списък на лицата, групите и [образуванията] по смисъла на член 1[...]“, като LTTE не е включена в този списък. Посоченото приложение е преразглеждано многократно.
- 8 LTTE е включена в списъка за първи път в приложението към Обща позиция 2006/380/ОВППС на Съвета от 29 май 2006 година за актуализиране на Обща позиция 2001/931 и за отмяна на Обща позиция 2006/231/ОВППС (ОВ L 144, 2006 г., стр. 25).

Регламент № 2580/2001

- 9 Като счита, че за прилагането на равнището на Съюза на мерките, описани в Обща позиция 2001/931, е необходим регламент, Съветът приема Регламент (ЕО) № 2580/2001.

10 Член 2 от този регламент предвижда:

„1. Освен ако не е позволено по смисъла на членове 5 и 6:

- a) всички средства, други финансови активи и икономически [ресурси, които се държат, владеят или притежават] от физическо или юридическо лице, група или образувание в списъка по смисъла на параграф 3, се замразяват;
- б) не се предоставят средствата, другите финансови активи и икономически [ресурси], пряко или непряко, на или в полза на физическо или юридическо лице, група или [образувание] в списъка, посочен в параграф 3.

2. Освен ако не е позволено по смисъла на членове 5 и 6, се забранява предоставянето на финансовите услуги на или в полза на физическо или юридическо лице, група или образувание в списъка по смисъла на параграф 3.

3. Съветът, действащ единодушно, създава, преглежда и изменя списъка на лицата, групите или [образуванията], към които се прилага настоящият регламент, в съответствие с разпоредбите на член 1, параграфи 4, 5 и 6 от Обща позиция 2001/931/ОВППС; този списък съдържа:

- i) физическите лица, [които] извършва[т] или които възнамеряват да извършат, участват или [улесняват извършването] на какъвто и да е терористичен акт;
- ii) юридическите лица, групите или образувания[та], [които] извършва[т] или които възнамеряват да извършат, участват или [улесняват извършването] на какъвто и да е терористичен акт;
- iii) юридическите лица, групите или образуванията, притежавани или контролирани от едно или повече физически или юридически лица, групи или образувания по смисъла на i) и ii); или
- iv) физическите лица, юридическите лица, групите или образуванията, които действат от името на или под управлението на едно или повече физически или юридически лица, групи или образувания по смисъла на i) и ii)“.

11 На 27 декември 2001 г. Съветът приема и Решение 2001/927/ЕО за създаване на списъка, предвиден в член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001 (ОВ L 344, 2001 г., стр. 83). LTTE не е включена в този списък.

Актовете относно включването на LTTE в списъка по член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001

12 С Решение 2006/379/ЕО от 29 май 2006 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001 и за отмяна на Решение 2005/930/ЕО (ОВ L 144, 2006 г., стр. 21) Съветът включва за пръв път LTTE в списъка по член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001.

13 Включването на LTTE в списъка е подновено с Решение 2006/1008/ЕО на Съвета от 21 декември 2006 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001 (ОВ L 379, 2006 г., стр. 123) и впоследствие с разглежданите в главното производство актове на Съвета, а именно решения 2007/445, 2007/868, 2008/583 и 2009/62, и Регламент № 501/2009. След приемането на всеки един от тези актове изложените в тях мотиви са съобщени на LTTE.

Германското право

- 14 Действащата от 8 април 2006 г. до 23 април 2009 г. редакция на член 34 от Außenwirtschaftsgesetz (Закон за външната търговия, наричан по-нататък „AWG“), гласи

„[...]

(4) С лишаване от свобода от шест месеца до пет години се наказва този, който

[...]

2. наруши публикувана в Bundesanzeiger и пряко приложима забрана за износ, продажба, доставка, предоставяне на разположение, прехвърляне, доставка на услуги, извършване на инвестиции, подпомагане или заобикаляне на посочената забрана, предвидена в правен акт на Европейските общности, който служи за привеждане в изпълнение на икономическа санкция, приета от Съвета на Европейския съюз в областта на общата външна политика и политика за сигурност.

[...]

(6) С лишаване от свобода не по-малко от две години се наказва този, който

[...]

2. извършва някое от посочените в параграф 1, 2 или 4 деяния системно или като член на престъпна група, организирана с цел продължаваното извършване на такива престъпления, извърши някое от посочените деяния при съучастие на друг член на престъпната група.

[...]“.

- 15 Действащата от 24 април 2009 г. до 11 ноември 2010 г. редакция на член 34 от AWG, гласи следното

„[...]

(4) С лишаване от свобода от шест месеца до пет години се наказва този, който

[...]

2. наруши публикувана в Bundesanzeiger и пряко приложима забрана за износ, внос, транзит, превоз, продажба, доставка, предоставяне на разположение, прехвърляне, доставка на услуги, извършване на инвестиции, подпомагане или заобикаляне на посочената забрана, предвидена в правен акт на Европейските общности, който служи за привеждане в изпълнение на икономическа санкция, приета от Съвета на Европейския съюз в областта на общата външна политика и политика за сигурност. [...]

[...]

(6) С лишаване от свобода не по-малко от две години се наказва този, който

[...]

2. извършва някое от посочените в параграф 1, 2 или 4 деяния системно или като член на престъпна група, организирана с цел продължаваното извършване на такива престъпления, извърши някое от посочените деяния при съучастие на друг член на престъпната група.

[...]“.

- 16 Понастоящем тези разпоредби са включени по същество в член 18, параграфи 1 и 8 от преработения текст на AWG.

Спорът в главното производство и преюдициалният въпрос

- 17 В рамките на разследване срещу други лица е извършено претърсване в жилището на К.Р. Сред иззетите вещи са и квитанции за финансови дарения в полза на LTTE и рекламни флаери за организирано от нея мероприятие.
- 18 Заподозрян като регионален отговорник на Координационния комитет за Тамил за региона Заарланд (Германия), К.Р. е обвинен от Staatsanwaltschaft Saarbrücken (Прокуратура Заарбрюкен, Германия) в извършването, като член на организирана престъпна група, на 43 деяния в идеална съвкупност, осъществяващи престъпление по член 34, параграф 4, точка 2 и по член 34, параграф 6, точка 2 от AWG. В действителност в периода от 11 август 2007 г. до 27 ноември 2009 г., лицето е събрало от живеещите в Германия тамили дарения в размер на 69 385 EUR и ги е предало на координационния комитет за Тамил, установен в Оберхаузен (Германия) за финансиране на въоръжената борба срещу централното правителство на Шри Ланка.
- 19 В съдебното заседание на 1 юли 2015 г. пред запитващата юрисдикция, К.Р. изтъква, че включването на LTTE в списъка по член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001 е невалидно, поради което не може да послужи като правно основание за присъда по отношение на разглеждания в главното производство период.
- 20 В това отношение К.Р. се позовава, от една страна, на решение от 29 юни 2010 г., Е и F (C-550/09, EU:C:2010:382), в което Съдът е приел, че включването в този списък на друга организация (Devrimci Halk Kurtulus Partisi-Cephesi) е невалидно, и от друга страна, на решение от 16 октомври 2014 г., LTTE/Съвет (T-208/11 и T-508/11, EU:T:2014:885), с което Общия съд е отменил регламентите за изпълнение, приети от Съвета в периода от 2011 г. до 2014 г., в частта за оставянето на LTTE в посочения списък. Следователно същите мотиви за отмяна били приложими към разглежданите в главното производство решения и регламент на Съвета.
- 21 Запитващата юрисдикция посочва, че за определяне на признаците от състава на дадено престъпление наказателноправните разпоредби на l'AWG препращат към други правни норми, като например решенията на Съвета за прилагане на икономически санкции в областта на общата външна политика и политика на сигурност.
- 22 Що се отнася до делото в главното производство, запитващата юрисдикция счита, че трябва да се провери дали включването на LTTE в списъка по член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001 е валидно за разглеждания в главното производство период от 11 август 2007 г. до 27 ноември 2009 г.
- 23 Всъщност с оглед на мотивите, посочени от Общия съд в решение от 16 октомври 2014 г., LTTE/Съвет (T-208/11 и T-508/11, EU:T:2014:885), съществували съмнения дали подобно включване е извършено при спазване на необходимите изисквания, като се уточнява, че разглежданият в главното производство период предхожда периода, разгледан в делата, по които е постановено това решение.

- 24 В случай че трябва включването на LTTE в този списък да бъде обявено за невалидно, щяла да отпадне забраната за предоставяне, предвидена в член 2, параграф 1, буква б) от Регламент № 2580/2001.
- 25 Запитващата юрисдикция добавя, че преюдициалното запитване е допустимо, тъй като К.Р. не бил пряко засегнат по смисъла на член 263 ДФЕС от разглежданите в главното производство решения и регламент и жалба за отмяна, подадена от заинтересованото лице срещу тези актове, била недопустима.
- 26 При тези обстоятелства Landgericht Saarbrücken (Регионален съд Заарбрюкен, Германия) решава да спре производството и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:
- „Невалидно ли е включването от 11 август 2007 г. до 27 ноември 2009 г. включително на [LTTE] в списъка по член 2, параграф 3 от Регламент [№ 2580/2001], по специално въз основа на решения на Съвета
- от 28 юни 2007 г. (2007/445/ЕО),
 - от 20 декември 2007 г. (2007/868/ЕО, съгласно поправката от същия ден),
 - от 15 юли 2008 г. (2008/583/ЕО),
 - от 26 януари 2009 г. (2009/62/ЕО)
- и Регламент [№ 501/2009]?“.

По преюдициалния въпрос

- 27 С преюдициалния си въпрос запитващата юрисдикция иска да се установи валидността на разглежданите в главното производство актове на Съвета, в частта за подновяване на включването на LTTE в списъка по член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001.
- 28 По-специално тя иска да се установи дали основанията за отмяна на актовете на Съвета за подновяване на включването на LTTE в този списък през периода 2011—2014 г., възприети от Общия съд в решението му от 16 октомври 2014 г., LTTE/Съвет (Т-208/11 и Т-508/11, ЕУ:Т:2014:885), чийто диспозитив е потвърден от Съда с решение от 26 юли 2017 г., Съвет/LTTE (С-599/14 Р, ЕУ:С:2017:583), могат да се използват срещу разглежданите в главното производство актове на Съвета.

По допустимостта на преюдициалното запитване

- 29 Според постоянната съдебна практика именно националната юрисдикция, пред която е повдигнат въпрос относно валидността на акт, приет от институциите на Европейския съюз, трябва да прецени дали за постановяването на нейното решение е необходимо да изясни този въпрос и съответно да поиска от Съда да се произнесе (вж. в този смисъл решения от 8 юли 2010 г., Afton Chemical, C-343/09, ЕУ:С:2010:419, т. 13, и от 4 май 2016 г., Philip Morris Brands и др., C-547/14, ЕУ:С:2016:325, т. 31).
- 30 За тази цел следва да се припомни, че всяка страна има право да изтъква пред сезираната национална юрисдикция невалидността на разпоредби, съдържащи се в актове на Съюза, послужили за основание на решение или на национален акт, приет по отношение нея, и да

накара тази юрисдикция, която не е компетентна сама да установява такава невалидност, да отправи във връзка с това преюдициален въпрос до Съда (вж. в този смисъл решение от 29 юни 2010 г., Е и F, C-550/09, EU:C:2010:382, т. 45).

- 31 Признаването на това право обаче предполага, че тази страна не е разполагала с право да подаде пряко жалба по силата на член 263 ДФЕС срещу тези разпоредби, чиито последици търпи, без да е била в състояние да поиска отмяната им (решение от 29 юни 2010 г., Е и F, C-550/09, EU:C:2010:382, т. 46).
- 32 В конкретния случай, както правилно припомня запитващата юрисдикция, макар че включването на LTTE в списъка, предвиден в член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001 през периода от 11 август 2007 г. до 27 ноември 2009 г., допринася, на основание член 34, параграф 4 от AWG, да се обоснове обвинителният акт срещу К.Р., последният не е бил процесуално легитимиран пряко да обжалва актовете на Съвета, разглеждани в главното производство.
- 33 Всъщност в списъка по член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001 е била включена LTTE като организация, а не К.Р. в лично качество. Освен това, както посочва генералният адвокат в точка 30 от заключението си, видно от материалите по преписката, с които Съдът разполага, К.Р. е заемал пост на регионален отговорник в координационен комитет за Тамил, включен в строга йерархична организационна структура под контрола на местни и други отговорници в Германия. Предвид позицията, която лицето е заемало в тази организационна структура, е безспорно, че той не е бил процесуално легитимиран да представлява LTTE в рамките на жалба за отмяна пред Съда на Европейския съюз срещу разглежданите в главното производство актове. Безспорно той не е и пряко засегнат от тези актове по смисъла на член 263, параграф 4 ДФЕС, тъй като тези актове не го засягат поради някои присъщи за него качества или поради фактическо положение, което го разграничава от всички останали лица (вж. в този смисъл решение от 18 януари 2007 г., РКК и KNK/Съвет, C-229/05 P, EU:C:2007:32, т. 72—74 и цитираната съдебна практика).
- 34 От изложеното следва, че преюдициалният въпрос е допустим.

По съществуването на преюдициалния въпрос

Относно обхвата на проверката за валидност на акта

- 35 Духът на сътрудничество, който трябва да ръководи развитието на преюдициалното производство, налага запитващата юрисдикция да изложи в акта за преюдициално запитване точните причини, поради които смята, че за решаването на спора е необходим отговор на въпросите ѝ относно тълкуването или валидността на някои разпоредби от правото на Съюза (решение от 4 май 2016 г., Philip Morris Brands и др., C-547/14, EU:C:2016:325, т. 47).
- 36 Ето защо е важно националната юрисдикция да посочи конкретно точните причини, поради които се съмнява във валидността на някои разпоредби от правото на Съюза, и да изложи основанията за констатиране на невалидност, които съответно смята, че биха могли да са налице. Подобно изискване произтича и от член 94, буква в) от Процедурния правилник на Съда (решение от 4 май 2016 г., Philip Morris Brands и др., C-547/14, EU:C:2016:325, т. 48 и цитираната съдебна практика).
- 37 Предоставените с актовете за преюдициално запитване сведения служат не само за да позволят на Съда да даде полезен отговор, но и за да осигурят възможност на правителствата на държавите членки и на другите заинтересовани субекти да представят становища в съответствие с член 23 от Статута на Съда на Европейския съюз. Съдът трябва да следи за

запазването на тази възможност, тъй като по силата на посочената разпоредба на заинтересованите се съобщават само актовете за преюдициално запитване, придружени от превод на официалния език на всяка държава членка, без да им се изпраща преписката по националното дело, която запитващата юрисдикция евентуално е предоставила на Съда (решение от 4 май 2016 г., Philip Morris Brands и др., C-547/14, EU:C:2016:325, т. 49 и цитираната съдебна практика).

- 38 От гореизложеното следва, че в рамките на въпрос относно валидността на разпоредба от правото на Съюза, Съдът трябва да извърши проверка относно валидността на подобна разпоредба именно с оглед на основанията за констатиране на невалидност, изложени в акта за преюдициално запитване.
- 39 В конкретния случай запитващата юрисдикция изпитва съмнения относно валидността на пет акта на Съвета за подновяване на включването на LTTE в списъка по член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001, а именно Решения 2007/445, 2007/868, 2008/583 и 2009/62 и Регламент № 501/2009.
- 40 Освен това запитващата юрисдикция се позовава изрично на основанията за отмяна на включването на LTTE в този списък за периода от 2011 г. до 2014 г., възприети от Общия съд в решението му от 16 октомври 2014 г., LTTE/Съвет (T-208/11 и T-508/11, EU:T:2014:885), което е потвърдено с решение на Съда от 26 юли 2017 г., Съвет/LTTE (C-599/14 P, EU:C:2017:583).
- 41 В мотивираното си искане за провеждане на съдебно заседание обаче К.Р. изтъква, че в рамките на настоящото производство Съдът трябва да провери и валидността на решението, обусловило първоначалното включване на LTTE в списъка по член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001, в случая — решение 2006/379. Всъщност, видно от точка 51 от решение от 26 юли 2017 г., Съвет/LTTE (C-599/14 P, EU:C:2017:583), оставянето на дадено лице, група или образувание в този списък по същество е продължение на първоначалното включване. Освен това запитващата юрисдикция се позовава изрично на решение от 29 юни 2010 г., Е и F (C-550/09, EU:C:2010:382, т. 55), с което Съдът установява невалидността на включването на дадено образувание в посочения списък, поради факта че нито решението за включване на посоченото образувание в този списък, нито последващите решения за оставянето му в списъка са били придружени с достатъчно мотиви относно правните изисквания за прилагането на Регламент № 2580/2001.
- 42 От една страна обаче, за разлика от решение от 29 юни 2010 г., Е и F (C-550/09, EU:C:2010:382), в което нито едно от разглежданите решения не съдържа изложени мотиви, видно от точка 13 от настоящото решение, всички разглеждани в главното производство актове са придружени с изложение на причините, поради които според Съвета оставянето на LTTE в списъка по член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001 продължава да е обосновано.
- 43 От друга страна, изводът в точка 51 от решение от 26 юли 2017 г., Съвет/LTTE (C-599/14 P, EU:C:2017:583), че оставянето на дадено лице, група или образувание в списъка по член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001 по същество е продължение на първоначалното включване, трябва да се преценява с оглед на проверката дали продължава да е налице риск от участие на това лице, група или образувание в терористична дейност, като единственият въпрос, който е от значение при преценката за подобно оставане в списъка, по принцип е дали от момента на разглежданото решение за включване или от момента на последното преразглеждане фактическото положение се е променило така, че вече не позволява да се направи същият извод относно този риск (вж. в този смисъл решение от 26 юли 2017 г., Съвет/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, т. 46).

- 44 Всъщност първоначалното решение за включване на дадено лице, група или образувание в списъка по член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001 и последващият акт, с който това вписване се подновява, представляват две отделни правни мерки, приети на различни правни основания, като първата е на основание член 1, параграф 4 от Обща позиция 2001/931 и предполага наличието на национално решение, издадено от компетентен орган, а втората е на основание член 1, параграф 6 от тази обща позиция и не изисква наличието на подобно национално решение. Това разграничение се обяснява с обстоятелството, че оставянето в списъка на дадено лице, група или образувание не само представлява продължение на първоначалното вписване, но и предполага най-вече че продължава да е налице рискът от участие на това лице, група или образувание в терористична дейност, който първоначално е констатиран от Съвета (вж. в този смисъл решение от 26 юли 2017 г., Съвет/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, т. 59—61).
- 45 С оглед на тези обстоятелства и при липсата на изрично искане в този смисъл от страна на запитващата юрисдикция, настоящото преюдициално запитване относно валидността на актове на Съвета, които подновяват включването на LTTE в списъка по член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001 за разглеждания период, не поражда задължение за Съда да извърши проверка на валидността на решението относно първоначалното вписване.
- 46 Както отбелязва генералният адвокат в точка 36 от заключението си, разширяването на контрола относно валидността на актове, които не са посочени в акта за преюдициално запитване, би създавало опасност от лишаване на заинтересованите страни от възможността да представят становище в съответствие с член 23 от Статута на Съда на Европейския съюз и от нарушаване на правото им на защита.

Относно валидността на разглежданите в главното производство актове

- 47 Както е видно от точка 28 от настоящото решение, Съдът следва да провери валидността на разглежданите в главното производство решения и регламент на Съвета, като вземе предвид отмяната на актовете за подновяване на вписването на LTTE през периода от 2011 г. до 2014 г. с решение на Общия съд от 16 октомври 2014 г., LTTE/Съвет (T-208/11 и T-508/11, EU:T:2014:885), което е потвърдено с решение на Съда от 26 юли 2017 г., Съвет/LTTE (C-599/14 P, EU:C:2017:583).
- 48 В това отношение следва да се подчертае, че когато валидността на решение за оставяне на дадено лице, група или образувание в списъка по член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001 е обжалвана пред съда на Съюза, последният е длъжен да провери по-конкретно, от една страна, дали е изпълнено задължението за мотивиране, предвидено в член 296 ДФЕС, и следователно дали изложените мотиви са достатъчно конкретни и точни, както и, от друга страна, дали тези мотиви са подкрепени с факти (вж. в този смисъл решение от 26 юли 2017 г., Съвет/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, т. 70). Следва да се уточни, че в конкретния случай въпросите на запитващата юрисдикция се отнасят единствено до спазването от страна на Съвета на задължението му за мотивиране по отношение на разглежданите в главното производство актове.
- 49 В този контекст следва също да се припомни, че мотивите трябва по ясен и недвусмислен начин да излагат съображенията на институцията, която издава акта, така че да дадат възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетата мярка, за да преценят нейната обоснованост, а на компетентната юрисдикция — да упражни своя контрол (вж. в този смисъл решения от 15 ноември 2012 г., Al-Aqsa/Съвет и Нидерландия/Al-Aqsa, C-539/10 P и C-550/10 P, EU:C:2012:711, т. 138, от 29 юни 2010 г., E и F, C-550/09, EU:C:2010:382, т. 54, и от 26 юли 2017 г., Съвет/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, т. 29).

- 50 Що се отнася до това при какви условия Съветът може да остави дадено лице, група или образувание в списъка по член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001 при преразглеждането на този списък, следва да се отбележи, както бе припомнено в точка 44 от настоящото решение, че член 1 от Обща позиция 2001/931 прави разграничение между предвиденото в параграф 4 от него първоначално включване на лице, група или образувание в този списък, и предвиденото в параграф 6 оставяне в списъка на вече включено в него лице, група или образувание (вж. в този смисъл решение от 26 юли 2017 г., Съвет/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, т. 58).
- 51 За разлика от решението за първоначалното включване в списъка по член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001, което изисква Съветът да основе това вписване на прецизна информация или документи от преписката, от които е видно, че е взето решение от компетентен орган, що се отнася до последващите решения за оставяне в списъка, тази институция е длъжна да посочи доказателства, че е извършила проверка дали от момента на първоначалното вписване или от момента на последното преразглеждане фактическото положение не се е променило така, че вече не позволява да се направи същият извод за участието на лицето, групата или образуванието в терористична дейност (вж. в този смисъл решение от 26 юли 2017 г., Съвет/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, т. 45 и 46 и цитираната съдебна практика).
- 52 Когато се проверява дали продължава да е налице риск от участие на съответното лице, група или образувание в терористична дейност, освен съдбата на националното решение, обосновало първоначалното включване на това лице, група или образувание в списъка по член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001, трябва да се вземат надлежно предвид и по-нови факти, които сочат, че този риск продължава да е налице (вж. в този смисъл решения от 18 юли 2013 г., Комисия и др./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P и C-595/10 P, EU:C:2013:518, т. 156, и от 26 юли 2017 г., Съвет/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, т. 52 и 54).
- 53 В конкретния случай от изложението на мотивите към разглежданите в главното производство актове е видно, че за оставянето на LTTE в списъка по член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001 Съветът се е основал по специално на две решения, приети от компетентните органи на Обединеното кралство през 2001 г., които обосновават първоначалното включване на LTTE в този списък, и на дванадесет акта, обхванати от понятието „терористичен акт“ по смисъла на член 1, параграф 3 от Обща позиция 2001/931, които могат да ѝ бъдат вменени.
- 54 Следователно, както посочва генералният адвокат в точки 51—53 от заключението си, това изложение на мотивите позволява на LTTE да узнае конкретните и специфични причини, поради които Съветът счита, че включването на името ѝ в списъка следва да бъде подновено.
- 55 По въпроса дали тези мотиви са достатъчни, за да докажат, че продължава да е налице риск от участие на LTTE в терористична дейност, следва да се припомни решение от 26 юли 2017 г., Съвет/LTTE (C-599/14 P, EU:C:2017:583), във връзка със законосъобразността на оставянето на LTTE в списъка по член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001 през периода от 2011 г. до 2014 г., в което Съдът най-напред изтъква, че е изтекъл значителен период от време между приемането през 2001 г. на решенията на Обединеното кралство, обусловили първоначалното включване в този списък, и приемането на актовете за подновяване на вписването през периода от 2011 г. до 2014 г. След това Съдът установява, видно от изложението на мотивите към тези актове, че LTTE са претърпели военно поражение, за което властите на Шри Ланка са съобшили през май 2009 г. и което значително е отслабило тази организация. Въз основа на това Съдът стига до заключението, че Съветът е бил длъжен да основе оставянето на LTTE в този списък на по-нови доказателства, установяващи, че продължава да е налице риск от участието на LTTE в терористична дейност (вж. в този смисъл решение от 26 юли 2017 г., Съвет/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, т. 55).

- 56 В това отношение, на първо място, следва да се посочи, че в конкретния случай е изтекъл незначителен период от време между приемането на националните решения, на които е основано първоначалното включване на LTTE в списъка по член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001, и приемането на разглежданите в главното производство актове.
- 57 Както посочва генералният адвокат в точка 60 от заключението си, между датата на последния терористичен акт, на който се основава Съветът в различните си изложения на мотивите, а именно 16 октомври 2006 г., и първия акт, разглеждан в главното производство — Решение 2007/445 от 28 юни 2007 г., са изтекли малко повече от осем месеца. Освен това по-малко от две години разделят това първо решение от последния акт, разглеждан в главното производство — Регламент № 501/2009, приет на 15 юни 2009 г. Поради това не може да се приеме, че терористичните актове, извършени през 2006 г., разглеждани във връзка с националните решения на компетентните органи на Обединеното кралство през 2001 г., представляват основания, които са твърде отдалечени във времето, за да обосноват, чрез приемането на разглежданите в главното производство актове, оставянето на LTTE в списъка по член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001.
- 58 На второ място, що се отнася до съществената промяна в обстоятелствата, Съдът вече е приел, че военното поражение, претърпяно от LTTE през май 2009 г., представлява важна промяна в обстоятелствата, която може да постави под съмнение това, че продължава да е налице риск от участие на LTTE в терористична дейност и че Съветът е трябвало да посочи факти, обосноваващи преценката, направена в изложението на мотивите на решенията, приети през периода от 2011 г. до 2014 г. за оставянето на LTTE в списъка по член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001, според която, независимо от това военно поражение, LTTE вероятно са имали намерение да продължат с терористичните нападения в Шри Ланка (вж. в този смисъл решение от 26 юли 2017 г., Съвет/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, т. 79).
- 59 В конкретния случай, въпреки че военното поражение на LTTE е от 15 май 2009 г., следва да се отбележи, че в Регламент № 501/2009 от 15 юни 2009 г., който всъщност е единственият от разглежданите в главното производство актове, приет след това поражение, не се споменават нито това събитие, нито а fortiori причините, поради които е необходимо, независимо от поражението, LTTE да остане в списъка.
- 60 Безспорно, както посочва генералният адвокат в точка 61 от заключението си, период от шест месеца, след изтичането на който включването в списъка на дадено лице, група или образувание подлежи на задължителен преглед в съответствие с член 1, параграф 6 от Обща позиция 2001/931, е кратък срок, така че включително и при липсата на извършен терористичен акт през даден период, или дори при настъпило военно поражение в месеца преди изтичането на този период, подновяването на вписването за нов срок може да се счита за превантивна мярка.
- 61 Всъщност, с оглед на правото на преценка, с което разполага Съветът относно превантивните мерки с цел да се предотврати терористична дейност и да се гарантира справедливо равновесие между опазването на международния мир и сигурност, и закрилата на правата на човека и основните свободи на съответното лице, трябва да бъде признато правото на Съвета да поднови включването на съответното лице, група или образувание в списъка по член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001, дори след реално скорошно прекратяване на терористичната дейност, ако са налице основателни съображения за това.
- 62 Въпреки това в настоящия случай, дори да се предположи, че Съветът смята, независимо от претърпяното военно поражение, че е преждевременно да заличи LTTE от списъка, е бил длъжен в не по-малка степен, съгласно задължението си за мотивиране, да изложи причините за това. Липсата на каквото и да било обяснение в това отношение следователно представлява, както посочва генералният адвокат в точка 66 от заключението си, нередност съгласно член 296 ДФЕС, която води до невалидността на Регламент № 501/2009.

- 63 От всичко изложено по-горе следва, че при разглеждането на преюдициалния въпрос не са установени обстоятелства, които могат да засегнат валидността на Решения 2007/445, 2007/868, 2008/583 и 2009/62. За сметка на това Регламент № 501/2009 е невалиден в частта, в която LTTE е оставена в списъка по член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001.

По съдебните разноски

- 64 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (пети състав) реши:

- 1) **При разглеждането на преюдициалния въпрос не са установени обстоятелства, които могат да засегнат валидността на:**
 - Решение 2007/445/ЕО на Съвета от 28 юни 2007 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на Решения 2006/379/ЕО и 2006/1008/ЕО,
 - Решение 2007/868/ЕО на Съвета от 20 декември 2007 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на Решение 2007/445/ЕО,
 - Решение 2008/583/ЕО на Съвета от 15 юли 2008 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на Решение 2007/868/ЕО, и
 - Решение 2009/62/ЕО на Съвета от 26 януари 2009 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на Решение 2008/583/ЕО.
- 2) **Регламент (ЕО) № 501/2009 на Съвета от 15 юни 2009 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на Решение 2009/62/ЕО е невалиден в частта, в която „Тигри за освобождение на Тамил Илам“ е оставена в списъка по член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 на Съвета от 27 декември 2001 година относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма.**

Подписи